

Ministeren siger, han godt kan lide, at der er politiske demonstrationer og manifeste og protester derude, og at man nedlægger arbejdet her og der. Så er der selvfølgelig en ting, og det er, at alle de deputationer, alle de protester er imod regeringen. Det er da mærkeligt, at regeringen ikke har været i stand til at fremdrive en enkelt lille bitte, bitte, bitte deputation eller demonstration til fordel for regeringen, når nu det er så vigtig en folkesag, som ministeren bringer på banen her.

Hvor er den folkelige opbakning til ministerens forslag? Hvem er det, der har bragt det på banen? Der findes halvanden million lønmodtagere, der er organiseret. Har ministeren nogen sinde set et ændringsforslag til overenskomsten, hvor man siger: Mulighederne i den overenskomst, jeg arbejder under, er simpelt hen for begrænsede. Jeg ville ønske, der var en regering i dette land, der ville tage den sag op. Har man nogen sinde set det?

Er det ikke at løbe åbne døre ind, som jeg tidligere har været inde på? Der er ingen problemer i den her sag, ud over at ministeren ønsker at blande sig i den fri aftaleret i Danmark og dermed ødelægge ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja tak.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ønsket med det her forslag er at give det enkelte menneske en mulighed for at kunne indrette sit liv, som man vil.

Jeg skal selvfølgelig sige, at det gør indtryk på folk, på mig, når der er demonstrationer. Det, jeg bliver hånet for fra Socialdemokratiets side, er, at Dansk Folkeparti og regeringen altså rent faktisk har lyttet til nogle af de bekymringer, der er blevet fremført, og har stillet ændringsforslag. Men det er jo, efter hvad jeg kan forstå på debatten her, et meget dårligt tegn, at man arbejder på den måde.

Vi har lyttet til debatten. Der er nogle ting, hvor vi har sagt: O.k., der var en pointe dér, vi ændrer lovforslaget. Sådan er det, og det synes jeg faktisk er en rigtig god ting, der viser, at det kan betale sig at udnytte sin ret til at få foretræde her i Folketinget.

Tænk, jeg synes faktisk, det er en mønstermåde, det her forslag er blevet bearbejdet på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Bjarne Laustsen for sidste gang i dette spørgsmål.

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren siger, de har lyttet. Det er der mange, der har sagt i den sag her.

Der er kommet mange ensidige meldinger om, at det, der skal lyttes til, er at tage forslaget af bordet, enten fordi man selv er interesseret i at løse problemet, eller fordi man vil lade fornuften råde ude på den enkelte arbejdsplads. Det har vi jo set. Selv om ministeren påstår, at i 6 pct. af overenskomsterne er der ikke fri adgang til at aftale deltid, – hvad der irriterer ministeren meget – findes der ikke et eneste forslag fra nogen, der har fremsat ønske om det med baggrund i de eksempler, som ministeren kommer med: Konen, manden er syg, teenagebørnene, hunden er syg, og den lille kat har fået et fæl, eller hvad det er. Der findes ingen eksempler på nogen, der har ønsket at gå på deltid, som ikke har kunnet komme det.

Lige meget hvor mange gange man holder den her tale, så findes der ingen eksempler på det. Det er utidig lovgivning, det er utidig indblanding.

Det er da mærkeligt, at regeringen er blevet presset til at stille alle de her ændringsforslag. Det er da ikke noget, Venstre og De Konservative selv har fundet på. Det er heller ikke noget, ministeren har fundet på. Det er udelukkende oppositionen, der har sagt, at hvis det her lovforslag skal kvalificeres, bliver man nødt til at komme med nogle ændringer. Hvorfor er man ikke selv kommet med dem, allerede inden man fremsatte lovforslaget, nu når man bryster sig af, at ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja tak, hr. Laustsen. Hvis det er et spørgsmål, så er det sluttet.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg forstår ikke rigtig det her. Bebrejder hr. Bjarne Laustsen regeringen, at vi lytter til berettiget kritik, og at vi indretter vores forslag derefter, når vi opdager, at her kan vi gøre det bedre?

Når hr. Bjarne Laustsen hele tiden fremhæver, at der var 20.000 mennesker her, så forklarer jeg, at vi har lyttet til nogle af de bekymringer, og at vi har taget dem til efterretning.